

14. møde

Onsdag den 3. november 1982 kl. 13.00

Dagsorden:**1) Spørgsmål til ministrene.****2) Forespørgsel nr. F 1:**

Forespørgsel til udenrigsministeren [om situationen i Tyrkiet].

Af Steen Folke (VS) og Gert Petersen (SF).

Meddelelser fra formanden:**Første næstformand (Knud Østergaard):**

I skrivelse af d.d. meddeler udenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Den sjette internationale Tinoverenskomst.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder af 18. december 1979.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Medlemmer af folketinget Holger K. Nielsen (SF) og Steen Folke (VS) har meddelt mig, at de ønsker til udenrigsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Kan regeringen, på baggrund af Colombos tale i EF-Parlamentet den 14. oktober 1982, give en redegørelse for forhandlingerne om Genschel-Colombo-planen i EFs ministerråd?«

(Forespørgsel nr. F 2).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Den sjette internationale Tinoverenskomst.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Siden 1956 har tinproducerende og tinforbrugende lande samarbejdet med henblik på at stabilisere verdensmarkedet for tin og dermed tinpriserne. Samarbejdet er sket på grundlag af fem på hinanden følgende internationale tinaftaler. Den 6. tinaftale blev færdigforhandlet i juni 1981 og trådte den 1. juli i år midlertidigt i kraft mellem de lande, der havde tilsluttet sig aftalen.

Tinaftalen må samtidig ses som led i Nord-Syd-samarbejdet. Inden for det integrerede råvareprogram, som der i 1976 opnåedes enighed om på De Forenede Nationers fjerde Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD IV), eksisterer i dag internationale aftaler for kaffe, kakao, naturgummi og sukker. Tinaftalen følger sig til denne række. Herudover er der netop opnået enighed om teksten til en aftale for jute.

Hovedsigtet med den foreliggende tinoverenskomst er – som for de fem foregående aftaler – at tilvejebringe en øget stabilitet på det internationale tinmarked. Det væsentligste middel hertil er et internationalt stødpudlager, der gennem køb og salg af tin på verdensmarkedet søger at medvirke til at holde prissvingningerne inden for bestemte grænser og til at skabe balance mellem udbuddet af og efterspørgslen efter tin. Herudover åbner overenskomsten mulighed for at indføre eksportkontrol, såfremt stødpudlageret ikke er i stand til at tilpasse udbuddet af tin til efterspørgslen inden for det aftalte prisinterval. Ser man på erfaringerne fra de foregående tinaftaler, viser det sig, at disse generelt har været i stand til at opfylde deres formål og at reducere de kortvarige prissvingninger i forhold til, hvad der ellers ville have været tilfældet. Et ustabil marked med stærkt svingende priser vil være til skade såvel for producenter som for forbrugere. For Danmark, der er et tinimporterende land, men hvor der samtidig foretages en ikke ubetydelig genraffinering af tinaffald, vil aftalen